

KONAČNI DOKAZ STVARANJA

DR DŽEJSON LAJL

Čast mi je da budem večeras sa vama. Drago mi je što sam ponovo ovde da pričam o konačnom dokazu stvaranja. To je jedna od mojih omiljenih tema.

Kada izađemo da svedočimo, mi želimo da ljudi spoznaju spasonosnu veru u Isusa Hrista. Zbog toga to i radimo. Ljudi imaju utisak da je nauka na neki način suprotstavljena Bibliji. Zbog toga je veoma važno da imamo predavanja, kakvo je upravo održao dr Snelling (Andrew A. Snelling) i koja ja držim o astronomiji, gde pokazujemo da nauka potvrđuje da je Božja reč tačna. Kada propovedamo jevanđelje i pokazujemo ljudima: „Hej, potreban vam je Isus da biste bili spašeni“, pojavljuju se protivljenja. Ljudi kažu: „Ne možeš više da veruješ Bibliji zato što...“ I, onda izmisle neki pseudonaučni argument. Apologetika služi da pomogne ljudima da prevaziđu ove prepreke. Veoma je korisno proučavati neke od ovih naučnih dokaza iz geologije, astronomije, biologije itd. Ali, ljudi kažu: „Ima mnogo informacija. Postoji li jedan argument koji mogu da upotrebim da razrešim stvar?“ Imam dobre vesti za vas, zato što takav argument postoji. Postoji konačni dokaz stvaranja, koji apsolutno pokazuje da je stvaranje tačno i koji ne može da se opovrgne. Želim danas da ga podelim s vama. To je metod koji funkcioniše svaki put. Pod funkcionisanjem podrazumevam da ne postoji odgovor na njega, ne postoji logičan odgovor. Pokazaću vam da je hrišćanski pogled na svet, koji počinje sa biblijskim stvaranjem, jedina razumna mogućnost. Bilo koja alternativa sama sebe opovrgava, sama sebe uništava.

Kada koristite ovaj argument u razgovoru s ljudima, a ja vas ohrabrujem da koristite, možda ćete videti da neki od njih neće obavezno i da se preobrate. Neki od njih hoće, neki neće. Zbog toga će ljudi možda reći: „Da li je to zaista konačni dokaz?“ Odgovor je: Da. To što ljudi nisu ubeđeni argumentom ne znači da argument ne valja. Postoji razlika između dokazivanja i ubeđivanja. Daću vam dokaz, jedan objektivan argument, iz kog proističe zaključak da je stvaranje tačno, i koji ne može da se opovrgne. Da li je osoba ubeđena, to je drugo pitanje. Ljude možete da ubedite na nekom osnovnom nivou. Mi želimo da budemo ubeđljivi u načinu na koji predstavljamo stvari, ali na Svetom Duhu je da nekog konačno ubedi. Nije moj posao da ubeđujem ljude. Ljudi su zbunjeni zbog toga i misle: „Hoću da doprem do srca ljudi.“ Ali, to je Božji posao. Neka Bog bude Bog, neka On to radi. Naš posao je da iznesemo odbranu. To nam Biblija kaže. Mi bi trebalo da budemo spremni da odgovorimo.

Imam za vas sjajan argument, koji uspeva svaki put tako da sagovornik neće imati razuman odgovor. Možda će se čuti reči iz njegovih usta, ali neće biti razumnog odgovora. Neće biti u stanju da brani svoju veru nasuprot hrišćanskom pogledu na svet. To što neko ne priznaje poraz, ne znači da ga niste pobedili, ne znači da to nije zaista dobar argument. Ljudi ponekad nisu striktno racionalni. Ponekad oni ne prihvataju argument koji je zaista dobar, ali će da prihvate argumente koji su loši. To su logičke greške – loši argumenti koje ljudi smatraju ubeđljivim. Ljudi kažu: „Ako postoji konačni dokaz, onda je hrišćanstvo sistem verovanja.“ Odgovor je: Da, i to onaj koji može da se objektivno dokaže. Stvarno? Ljudi su zbunjeni značenjem pojma „vera“. Vera je vaša sigurnost da postoji nešto što ne opažate svojim čulima. Ne mogu da opažam stvaranje svojim čulima, ali to ne znači da ne mogu objektivno da ga dokažem.

Počecu sa naučnim dokazima. Neke od njih smo razmotrili, a neki su novi. Pokazaću vam neke stvari, koje su dobre da navedu ljude da razmišljaju o stvaranju.

Na primer, zakoni informacije. Postoji cela oblast informacione teorije. Poznato je, na primer, da informacija tokom prenosa može da se kopira, može čak i da se izgubi, ali informacija ne može da nastane u procesu prenosa. Doktor Verner Git (Werner Gitt), jedan od svetskih stručnjaka za informacionu teoriju, kaže: „Kada se njeno kretanje prati unazad lancem kojim se prenosi, svaka informacija vodi do mentalnog izvora, do uma pošiljaoca.“ On hoće da kaže da ako nađete knjigu koja sadrži informaciju, to može da bude kopija kopije, ali na kraju vodi unazad do uma. Neko je napisao knjigu. Štampač može da se pokvari i smanji količinu informacija u knjizi. On može slučajno da je duplira, ali nećete dobiti novu informaciju. Samo imate dupliranu informaciju, ali ona neće dodati potpuno novo uputstvo. Znamo to. To je zanimljivo zato što DNK sadrži informaciju. DNK sadrži

uputstva za vaš fizički oblik i donekle ličnost. To je kodirano na molekulu, što je zadivljujuće. Kako je to moguće? Kako dobijate uputstva? Dobijate ih od svojih roditelja, a oni su dobili od svojih, i tako sve unazad do Adama i Eve, a njih dvoje su dobili od Boga. Ta informacija je bila kopirana mnogo puta, ali ona vodi do uma. Nije moguće da to bude rezultat mutacija i prirodne selekcije, zato što informacija uvek dolazi iz uma, prema zakonima informacione teorije. Mutacije ne pomažu. One mogu da doprinesu opstanku pod određenim okolnostima, ali one ne dodaju potpuno novu informaciju. Doktor Li Spetner (Lee M. Spetner) to potvrđuje: „Sve mutacije, proučavane na molekularnom nivou, smanjuju genetsku informaciju, a ne povećavaju je. Nije otkrivena nijedna mutacija koja genomu dodaje i najmanju informaciju.“ Pod određenim okolnostima moguće je doprineti opstanku uklanjanjem informacija iz genoma. Tako funkcionišu takozvane korisne mutacije. Ali, one ne mogu da pokrenu evoluciju zato što ne dodaju nova uputstva u DNK. Vidite, genetika potvrđuje stvaranje. Ona uopšte ne potvrđuje milione godina evolucije.

Možemo da pričamo o starosti Zemlje. Doktor Snelling je već govorio o tome, a ja volim da se vratim na primer C-14. Činjenica da je C-14 pronađen u dijamantima ukazuje da oni ne mogu da budu stari milijardama godina kao što bi evolucionisti voleli, zato što C-14 ne traje toliko dugo. Kada bi se cela Zemlja sastojala samo od C-14, ne bi ostao nijedan atom posle milion godina. Tako brzo se raspada. Ne bi mogla da bude stara ni milion godina, a ne nekoliko milijardi. Mislim da je ovo zaista nepremostiva prepreka, jer sve što se iskopa, ima u sebi ugljenik. Ako ima dovoljno ugljenika u sebi, imaće i C-14. To mi govori da Zemlja nije stara ni nekoliko miliona godina, a kamo li nekoliko milijardi. Dakle, geologija potvrđuje biblijsko stvaranje i nedavni Potop svetskih razmera, a ne potvrđuje milione godina sporih postepenih procesa.

Komete se brzo raspadaju, i ne mogu da traju milionima godina. Ne mogu, zato što se materijal raznosi zbog Sunčeve toplote i zračenja. U stvari, tako se stvara rep komete. To je materijal koji komete gube, a one ne mogu večno to da rade. Tipična kometa može da traje najviše 100 hiljada godina, pre nego što nestane.

Može da izgleda da sam ovim dokazima osporio evoluciju i da sam dokazao da je stvaranje tačno. Ali, u stvari, nisam. Zato što za svaki od ovih dokaza... To su dobri dokazi, nemojte da me razumete pogrešno. Ne bih ih ponavljao da su pogrešni. Ali za svaki od ovih dokaza, evolucionista uvek može da se pozove na ono što zovemo pojas za spasavanje. On može da smisli hipotezu, koja štiti njegov pogled na svet od onoga što izgleda kao dokaz koji ga osporava.

Na primer, komete. Moje sekularne kolege su svesne da komete ne mogu da traju milijardama godina. Oni to znaju. Oni mogu da izračunaju isto što mogu i ja. Ali, oni kažu: „Mora da postoji generator komete koji proizvodi nove.“ Oni to zovu Ortovim oblakom, prema čoveku koji je smislio tu ideju. Oni kažu: „Pošto se stare komete dezintegrišu, postoji generator komete koji proizvodi nove, koje menjaju stare, tako da Sunčev sistem ipak može da bude star milijardama godina.“ Ortov oblak je navodno velika sfera potencijalnih komete koje orbitiraju daleko od planeta, tako da ne možemo da ga uočimo. S vremena na vreme, jedna od tih potencijalnih komete se ubaci u Sunčev sistem i postane potpuno nova kometa. Vrlo vešto. Ako bih pitao sekularnog astronoma: „Imaš li bilo kakav empirijski dokaz za Ortov oblak?“ Ako je pošten, reći će: „Ne.“ Ali, ako je vešt, reći će: „Ali, ni ti ne možeš da dokažeš da nije tamo.“ To je tačno, ne mogu da opovrgnem postojanje generatora komete koji ne može da se uoči. On ne može da se uoči, kako da ga opovrgnem? Vidite, za svaki naučni dokaz koji predstavite uvek će postojati pojas za spasavanje. Ako je osoba dovoljno vešta, postojaće pojas za spasavanje.

Mogli biste da kažete: „Informacija nikada ne nastaje slučajno.“ A, neko kaže: „To znamo za sada, ali mogao bi da postoji neki nepoznati mehanizam koji dodaje informacije u DNK.“ Možete da pitate: „A, šta sa C-14 u dijamantima?“ – „Pa, možda postoji neka nepoznata kontaminacija.“ Uvek postoji pojas za spasavanje.

Pre nego što žestoko iskritikujete evolucionistu zato što koristi pojas za spasavanje, trebalo bi da shvatite da ih i mi koristimo. Ako vas neko pita o navodnim protivrečnostima u Bibliji, o dva stiha sa kojima možda niste dobro upoznati, nećete odmah da kažete: „Pa, da, moram da odbacim Bibliju i više ne mogu da budem hrišćanin.“ Vi ćete prvo da kažete: „Ne znam baš dobro ta dva stiha. Odgovoriću ti na to kasnije. Postoji neko objašnjenje, daj mi vremena i pronaći ću ga.“ Vidite, svi koristimo pojas za spasavanje. Nije u tome suština. Suština je da svi imamo iste dokaze, ali ih

tumačimo u skladu sa svojim pogledom na svet. Ne krivim svog sekularnog kolegu zato što je izmislio Ortov oblak. To je u skladu sa njegovim verovanjem da je Sunčev sistem star milijardama godina i njegovim empirijskim nalazima da postoje komete. On pogleda i kaže: „Da, Ortov oblak.“ Ja polazim od stvaranja i od toga da je Božja reč tačna. Ja pogledam komete i kažem: „Da, Sunčev sistem je mlad. Ima smisla.“ Imamo iste dokaze, ali imamo različita tumačenja zbog naših različitih pogleda na svet. Imamo iste činjenice. Ljudi misle da se rasprava „stvaranje ili evolucija“ vodi o tome ko ima više činjenica. Ali, svi mi imamo iste činjenice. Imamo pristup istim fosilima, istim uzorcima DNK, pristup istim zvezdama i galaksijama. Mi se bavimo naukom gotovo na isti način. Zaista. Ja se bavim fizikom i hemijom na isti način kao i moje sekularne kolege. Ono u čemu se razlikujemo su naše polazne tačke, koje možete da zamislite kao mentalne naočare. Naravno, kada stavite naočare, to će uticati na način na koji vidite stvari. Mnogi od vas nose medicinska sočiva. Želeo bih da razmišljate o Bibliji kao o sočivima, koja su dizajnirana samo za vas – stavite sočiva, odjednom se sve izoštri i vidite stvari onakvim kakve jesu. Zato što Biblija predstavlja ispravan pogled na istoriju, tako da je ona poput korektivnih sočiva. Želeo bih da zamislite evoluciju kao crvene naočare. Stavite crvene naočare i reći ćete: „Svet je crven, sve je crveno.“ Nije tako, ali mislite tako, zato što nosite naočare. To će da utiče na vaš način razmišljanja. Shvatam da će moje kolege evolucionisti reći: „Ne, mi nosimo prave naočare, ti nosiš pogrešne.“ O tome ćemo da se raspravljamo. Suština je da svi mi nosimo mentalne naočare. Svi imamo način razmišljanja o stvarima, koji je u skladu sa našim pretpostavkama. To su vaša osnovna uverenja o stvarnosti. To su pravila tumačenja, koja unapred postavljate kao osnovu pre bilo kakvog istraživanja dokaza. Pre nego što započnete bilo koji eksperiment sa kamenom ili bilo čim, da utvrdite od čega je napravljeno ili koliko je staro, ili šta god, vi tome već prilazite sa nekim uverenjima. Da, prilazite.

Niko ne razmatra dokaze neutralno. Na primer, uverenje da su vaša čula u suštini pouzdana. Ne priđete nekoj steni i pomislite: „Napraviću neke eksperimente sa tom stenom, ali, ipak, ona verovatno nije tamo. Ja je vidim, ali moja čula verovatno nisu pouzdana.“ Ne pretpostavljate to. To se uzima zdravo za gotovo. Ili pouzdanost vašeg pamćenja. Zamislite da neko od vas pretpostavi: „Moje pamćenje baš i nije pouzdano.“ Ali, vi verovatno mislite da je vaše pamćenje stvarno. Da li je to tačno? Kako to znate? Kako znate da je vaše pamćenje pouzdano? Mogli biste da kažete: „Dr Lajl, imao sam test pamćenja pre dve sedmice i dobio sam najvišu ocenu.“ – „Kako znaš da si išao na test pamćenja pre dve sedmice?“ – „Ali, sećam se...“ Suština je u tome da morate da pretpostavite da je vaše pamćenje pouzdano, da biste uopšte mogli o njemu da iznosite argumente. To je priroda pretpostavke. Ne možete da se izvučete odatle. One su neophodne.

Ili, recimo, postoje zakoni logike itd, i to su stvari koje uzimamo zdravo za gotovo. Neki ljudi bi mogli da kažu: „Kod mene nije tako, ja nemam te pretpostavke. Ja prilazim dokazu neutralno, nemam uverenja o dokazu, i to je način na koji treba da radimo.“ Moj odgovor bi glasio: „To je veoma zanimljivo uverenje o tome kako bi trebalo tumačiti dokaze.“ Vidite, filozofija da bi trebalo da priđemo dokazima bez filozofije je sama po sebi filozofija. I, to veoma loša, zato što sama sebe opovrgava.

Stvar je u tome da kreacionisti i evolucionisti imaju suprotstavljene poglede na svet. Imamo različite pretpostavke, različita pravila za tumačenje dokaza. Kao rezultat toga, dolazimo do različitih zaključaka. To je bojno polje. Reč je o pogledima na svet. Mi imamo najviši standard koji usmerava naš pogled na svet. Za kreacioniste, Biblija je najviši standard, ili bi bar trebalo da bude. Trebalo bi da tumačimo sve dokaze u svetlu onoga što je Bog rekao u svojoj Reči. Ako je to zaista nepogrešiva Božja reč, bolje bi nam bilo da obratimo pažnju na nju. Na njoj bi trebalo da zasnivamo svoje mišljenje. Ja takođe imam i sekundarne standarde – verujem da su moja čula u osnovi pouzdana. Ali, to nije moj najviši standard, zato što znam da moja čula mogu da se prevare. Da li ste nekad videli optičku varku? Znate da ne može da bude stvarna zato što imate višu pretpostavku koja kaže: „To je nemoguće, iako ga vidim.“ Moja čula nisu moj najviši standard, Biblija je moj najviši standard. Šta je sa evolucionistima? Šta je njegov ili njen najviši standard? Postoje razni evolucionisti, ali njihov najviši standard je najčešće naturalizam ili, alternativno, strogi empirizam. Obično je jedan od ova dva. Naturalizam je verovanje da postoji samo priroda, i zbog toga ne možete da dozvolite čuda ili bilo šta natprirodno kada se bavite naukom. Ponekad kažu da ne možete uopšte da ih dopustite. Drugi kažu da metodološki ne možete da ih dopustite. Kada se bavite naukom ne možete da se pozovete na natprirodno. To je filozofija, narode. Ili strogi empirizam – verovanje da sve tvrdnje mogu

da se provere empirijski, posmatranjem. Ako hoćete nešto da saznate, napravite eksperiment. Ja verujem da neke tvrdnje mogu da se provere na taj način, ali ne sve.

Problem je u tome što ljudi pokušavaju da koriste naučne dokaze da bi dokazali da je Biblija tačna. Želim da kažem da to nije pravi pristup. Naučni dokazi služe da pokažu ljudima da zaista imamo pogled na svet koji je povezan sa stvarnošću i potvrđuje Pismo. Dokaz sam po sebi nije presudan kada se radi o pitanjima pogleda na svet. To je zato što vam pogled na svet određuje šta da radite sa dokazom.

Imam jednu smešnu ilustraciju, koju volim da koristim za to. Bio jedan čovek koji je bio ubeđen da je mrtav. On je mislio da je mrtav, i bio je veoma uznemiren zbog toga, zato što mu se nije dopalo da bude mrtav. Njegovi lekari su pokušavali da ga uvere: „Prijatelju, ti si savršeno zdrav, govoriš, hodaš.“ A, on kaže: „Da, ali tela mogu da imaju grčenje mišića čak i nakon kliničke smrti. To može da objasni moju sposobnost da hodam i govorim.“ Lekar kaže: „Vidi, imam medicinski karton koji pokazuje da si savršeno zdrav.“ A, čovek kaže: „Da, ali medicinski kartoni mogu da se falsifikuju. Možda je ime zamenjeno. A, ko zna da li to tumačiš na ispravan način.“ Lekar kaže: „Dobro, dokazaću ti da nisi mrtav. Da li mrtav čovek krvari?“ Čovek razmisli o tome da krvotok mora da bude zaustavljen i kaže: „Ne, mrtav čovek ne krvari.“ Lekar veoma brzo uzima olovku i ubada čoveka u šaku dovoljno jako da malo krvi izađe na površinu. „Vidiš, krvariš.“ A, čovek odgovara: „Pa, šta? Izgleda da mrtvi ljudi krvare.“ Da li je lekar imao dokaze za svoje stanovište? Naravno da jeste: čovek može da hoda i govori, medicinski karton i čovek može da krvari. Da li su dokazi ubedili čoveka? Ne, zato što mu je njegov pogled na svet, da je mrtav, odredio kako da tumači svaki od ovih dokaza. Upravo se ovo dešava kada se raspravlja o pogledu na svet. Apsolutno. Možete da predstavite dokaz što je uverljivije moguće, ali ako se to ne odnosi na njegov pogled na svet, on će da ga tumači u skladu sa svojim pogledom na svet.

Ljudima nije potrebno više dokaza i više razloga da veruju. Nije im to potrebno. Njima je potrebno da se izazove njihov pogled na svet. Sve se na to svodi. Možda imate sjajne dokaze: „Pogledaj kako ovaj dokaz potvrđuje da je Biblija tačna.“ Treba nešto od toga da radite. Treba na to da ukazete ljudima. Mislim da su fosili fantastičan dokaz globalnog potopa. To je ono što bih očekivao. Ali, to je zato što posmatram na pravi način kroz sočiva Biblije. Moj sekularni kolega će reći: „Ja to ne vidim tako.“ On će da izmisli neki pojas za spasavanje da bi objasnio taj fosil, ili bilo koji dokaz, u skladu sa svojim pogledom na svet.

Smešno je to što mi počnemo da razmišljamo: „Da, možda to baš nije bio dobar dokaz, jer ga, na kraju, nije ubedio.“ Mi onda kažemo: „Hajde da probamo nešto drugo. Hajde da pružimo još dokaza koji će da uspeju.“ „Pogledaj kako se kanjoni brzo formiraju. Šta kažeš na to?“ A, on kaže: „Ja ne vidim tako. Ako se jedan formirao brzo, ne znači da je sa svima tako.“ – „Pogledaj, slojevi stena mogu da se formiraju brzo. To je pokazala planina Sveta Helena.“ A, on kaže: „To što je s jednim tako, ne znači da je tako i s drugima.“ – „Vidi, životinje se razmnožavaju po svojim tipovima, kao što bismo i očekivali.“ A, on kaže: „Da, ali daj dovoljno vremena i jedan tip će da se promeni u drugi.“ – „A, šta sa informacijama u DNK?“ – „Pa, sada ne znamo kako su dospele tamo, ali daj nam vremena i saznaćemo, mutacije su to nekako uradile.“ – „Ali, postoje komete u svemiru.“ – „Nema problema, postoji Ortov oblak.“ Shvatate? Da me ne shvatite pogrešno – nije pogrešno ljudima predstaviti dokaze da Biblija ima smisla. U stvari, mislim da bi trebalo nešto od toga da radimo. I, ja na taj način držim predavanja. Mislim da je to važno zato što živimo u kulturi u kojoj ljudi misle da Biblija predstavlja antinauku. Oni misle da biti naučan znači biti nebiblijski. Mi bi trebalo da im pokažemo da postoji biblijski način da se gleda na stvari i dokaze. To je važno. Ali suština je da ako samo to uradite sa dovoljno veštom osobom, to za nju neće biti ubedljivo, a ne bi ni trebalo, zato što niste ništa dokazali. Samo ste rekli da možemo da gledamo i na ovaj način. Dobro, ali on može da gleda na ovaj način. Filozofski pronicljiva osoba neće biti ubeđena samo dokazima, niti bi trebalo da bude, zato što se rasprava ne vodi o tome, već o pogledima na svet. Savršeno je dobro pokazati ljudima dokaze kao i da zbog toga Biblija ima smisla. Ali, to neće razrešiti raspravu u vezi sa pogledima na svet, zato što vam pogled na svet određuje šta da radite sa dokazom.

Zašto to ne shvatamo? Mislim da je to zato što uglavnom provodimo vreme sa ljudima koji imaju isti pogled na svet kao i mi. Kada imate isti pogled na svet, možete da koristite dokaze da ubedite ljude, zato što će ih oni tumačiti na isti način kao i vi, pošto imaju isti pogled na svet. Ako se ne

slažemo u vezi sa cenom jaja, možemo da odemo u prodavnicu, pogledamo cene i kažemo: „Bio sam u pravu, to je cena.“ Ali, ako se raspravljamo sa nekim ko ima hinduistički pogled na svet, ko veruje da je ceo svet varka tj. maja (maya), i kažem: „Vidiš li da sam u pravu?“ On kaže: „Ne, to je takođe varka.“ Imate različit pogled na svet, ne možete samo da gađate ljude dokazima i da očekujete od njih da promene mišljenje. Morate da se suočite sa tim pogledima na svet. Moramo da se suočimo, ne na ovom nivou, zato što svi imamo iste dokaze. Moramo da se suočimo na ovom nivou – moramo da se vratimo na pitanje pogleda na svet. Kako ćemo da postignemo bilo šta tako? Ja stojim na svojim biblijskim pretpostavkama, moj prijatelj stoji na svojim sekularnim pretpostavkama. Ne možemo samo jedan drugog da gađamo dokazima, zato što ćemo uvek da ih tumačimo u skladu sa svojim pogledima na svet i pretpostavkama. Dakle, kako da postignemo bilo šta?

Pre nego što vam dam pravi odgovor, daću vam pogrešan odgovor, pošto će evolucionisti često reći: „Hajde da se nađemo na neutralnom terenu. Svakako da postoje neke stvari oko kojih možemo da se složimo negde u sredini, oko neutralnih stvari. Ali, ne slažem se da je Biblija Božja reč, tako da od toga treba da odustaneš.“ Mnogi hrišćani su time ubeđeni i misle: „Da, ako on ne veruje u Bibliju, izgleda da ne mogu da koristim Bibliju.“ Da li je to zaista logično? Ako bi vam neko rekao: „Ja ne verujem u logiku“, da li biste rekli: „Onda izgleda da ne mogu da koristim logiku da vodim raspravu s tobom“? Ako kaže: „Ne verujem u vazduh“, da li biste zadržavali dah? Ako on ne veruje u Bibliju, to je njegov problem, zar ne? Ipak, mnogi hrišćani su obmanuti ovim i misle: „Dobro, moramo da ostavimo Bibliju van rasprave i samo da se držimo nauke, zato što on samo u to veruje. Hajde da se nađemo na neutralnom terenu.“ Problem je u tome što ne postoji neutralan teren. U Bibliji to jasno piše. Isus je rekao (Matej 12:30): „Ko nije sa mnom, taj je protiv mene, i ko ne sakuplja sa mnom, taj rasipa.“ Vidite, ili ste sa Hristom ili protiv njega. „Razmišljanje svojstveno telu donosi neprijateljstvo prema Bogu.“ (Rimljanima 8:7) Ono nije neutralno prema Bogu, ono donosi neprijateljstvo prema Bogu. „Znate li da je prijateljstvo sa svetom...“ Šta, neutralnost prema Bogu? Ne, nego „neprijateljstvo prema Bogu“. (Jakov 4:4) Shvatate: ili si Božji prijatelj ili neprijatelj, ili si s Njim ili protiv Njega, ili sakupljaš ili rasipaš. Ne postoji neutralnost. Dr Greg Bansen (Greg L. Bahnsen) to voli da naziva „greška tobožnje neutralnosti“, a to je ideja da možemo da se pretvaramo da smo neutralni. Ali, Biblija kaže da tako nešto ne postoji.

Tvrđnja o neutralnosti je sama po sebi nebiblijska, zato što protivreči Bibliji. Biblija kaže da nema neutralnih kada je u pitanju najviši standard. Ako kažete: „Ima neutralnosti, ja sam neutralan“, upravo ste rekli da Biblija greši. U tom slučaju niste neutralni, već zauzimate stanovište. Priroda tvrdnje nas primorava da budemo sa Bogom ili protiv Boga. Ako neko kaže: „Nađimo se na neutralnom terenu, ostavi Bibliju van rasprave. O nekim stvarima možemo da se složimo, kao što je nauka i tome slično. Možemo da pričamo o tim stvarima.“ A, vi kažete: „Dobro, možemo da izostavimo Bibliju iz rasprave, a ja ću da ti pokažem da je stvaranje tačno i da je Biblija zaista nepogrešiva Božja reč.“ Ali, neutralan teren je sekularni teren. Biblija kaže da nema neutralnosti. Ako prihvatite te uslove, izgubili ste. Zato što se cela rasprava vodi o tome da li je Biblija zaista Božja reč. O tome je reč u raspravi o poreklu: Može li se verovati Bogu kada nešto kaže u Pismu? Biblija kaže da nema neutralnih. Ako započnete raspravu rečima: „Biblija je pogrešna, bar u vezi sa neutralnošću“, kako ćete da završite raspravu zaključkom da je Biblija tačna u vezi sa svim? Ne možete da napustite ono što bi trebalo da branite i da očekujete da ćete da pobedite u raspravi. Užasan način je da započnete raspravu tako što ćete da priznate poraz, zar ne? Ne možete da branite autoritet Biblije napuštajući autoritet Biblije. Ja ću da stojim na Božjoj reči, a ako on kaže: „Ja u to ne verujem“, ja ću da kažem: „To je tvoj problem. Neću ja da budem lud samo zato što ti odbijaš Boga i Njegov standard.“

Ljudi vole da misle za sebe da su neutralni i onda traže od vas da budete neutralni. Dve stvari bi trebalo da zapamtite kada vam ljudi traže da budete neutralni. Prva: oni nisu. Druga: ni vi ne bi trebalo da budete. Bog nas nije pozvao da budemo neutralni, pozvao nas je da budemo hrišćani. Mi bi trebalo da stojimo na autoritetu Reči, zar ne? Da bismo podstakli zdravim učenjem i ukorili one koji se protive, treba čvrsto da se držimo verne reči. (Titu 1:9) Oni kažu: „To je kružno zaključivanje. Ne možeš da stojiš na onome što pokušavaš da braniš.“ Naravno, evolucionista stoji na evoluciji kada pokušava da je odbrani. Izgleda kao da ne shvata taj mali problem. Ja mislim da kada je u pitanju najviši standard, morate da stojite na onome što branite. Ne možete da stojite na nečem

drugom, zato što ne postoji viši standard, zar ne? Možete da stojite na onom što branite. Ako u bici branite brdo, možete da stojite na njemu dok ga branite. To je pravo mesto na kome bi trebalo da budete. Da li vam je nekad upalo nešto u oko? Možete da se pogledate u ogledalu i iskoristite svoje oko da istražite oko i da ga popravite. Nema ničeg nelogičnog u tome. Ljudi zaista ne shvataju razliku između kružnog zaključivanja i doslednog zaključivanja u okviru nekog pogleda na svet.

Dobro, kako da postignemo bilo šta? Ne možemo da se nađemo na neutralnom terenu, jer tako nešto ne postoji. Ili ste sa Bogom ili protiv Njega. Ne možemo samo da gađamo jedan drugog dokazima. Kako da postignemo bilo šta u ovoj raspravi? Tako što ćemo da prepoznamo da samo biblijske pretpostavke omogućavaju znanje. Ljudi vole da misle kako znaju mnoge stvari, i ljudi znaju mnoge stvari. Ali, to je moguće samo u hrišćanskom pogledu na svet, sa biblijskim stvaranjem kao njegovom osnovom. To je nešto što nas sama Biblija uči. Biblija kaže (Priče 1:7): „Strah Gospodnji početak je znanja. Ludi preziru mudrost i pouku.“ Ako hoćete da počnete da saznajete bilo šta, morate da počnete sa Božjim pretpostavkama, sa hrišćanskim pogledom na svet. Ako odbijate hrišćanski pogled na svet, ako odbijate hrišćanske pretpostavke, Biblija kaže da ste ludi. Ne možete ništa da znate. Zato što su „sva blaga mudrosti i znanja skrivena u Hristu“, kaže nam Biblija u Kološanima 2:3. Ne neka, nego sva. Hoćete da saznate nešto? Morate da se potčinite Božjim pretpostavkama. Postoji prigovor na ovo, zato što ljudi kažu: „Čekaj malo, znam neke ne-hrišćane i oni znaju neke stvari.“ To je tačno. Ali, to je zato što oni poznaju Boga. Oni do određene mere deluju na Njegovim pretpostavkama, na hrišćanskim pretpostavkama. Da, oni to rade. Pokazaću vam to detaljnije, kasnije.

Sušтина je: Razlog zbog kog su nevernici u stanju da nešto saznaju je to što oni duboko u svom srcu poznaju biblijskog Boga i Bog ih je opremio hrišćanskim pretpostavkama. Oni to znaju. Oni mogu to da rade, samo ne rade dosledno. Oni poriču Boga koji je ove pretpostavke omogućio. Biblija nam to i kaže. Nije da ljudi nemaju dovoljno znanja o Bogu. Rimljanima 1-19: „jer im je očigledno ono što se može znati o Bogu – Bog im je to učinio očiglednim.“ Bog im se objavio. Nije u tome problem. Problem je u tome (stih 18) da oni potiskuju istinu u nepravедnosti. Oni potiskuju ono za šta znaju da je istina. Biblija kaže da stvari o Bogu mogu jasno da se vide, tako da nema izgovora. Nema izgovora, nema opravdanja. Uzgred, to je doslovno prevedeno. Samo Biblija daje smisao stvarima koje su neophodne za znanje. To je moj argument. Zaista, jednostavan argument.

Pokazaću vam kako funkcioniše. Moj dokaz za Bibliju i biblijsko stvaranje, što je osnova Pisma, glasi: Ako Biblija nije tačna, nije moguće dokazati da je bilo šta tačno. Zato što samo Biblija daje smisao stvarima koje su neophodne za znanje. Potrebno je da određene stvari već budu tačne da biste mogli da saznate nešto. Na primer, pouzdanost vaših čula. Ne biste mogli da naučite mnogo toga o svemiru kada vaša čula ne bi bila pouzdana. Ako ste vi samo mozak u tegli koji se hrani podacima, a sve ovo je samo varka, ne možete da saznate ništa o stvarnom svemiru. To je nešto što se zove preduslov razumljivosti – to je nešto što već mora da bude tačno da biste saznali bilo šta o bilo čemu. Želim da ukažem na to da jedino Biblija daje smisao tim preduslovima razumljivosti, kao što je pouzdanost mojih čula. Bog je stvorio moja čula, naravno da će ona u osnovi biti pouzdana. Možda ne savršeno pouzdana, jer sada živimo u prokletom, palom svetu. Ali, ipak postoji ostatak stvaranja.

Ukratko ću da spomenem tri preduslova, a jedan detaljnije.

Zakoni logike. Potrebni su nam zakoni logike da bismo nešto saznali, zar ne? Koristite zakone logike svakog dana. Ne biste mogli da ustanete iz kreveta bez zakona logike. Zamislite ovo: „Ustaću iz kreveta i istuširaću se. Čekaj malo, možda se ja već tuširam?!“ Ne, ne. Znate, zato što ste ovde, a ne tamo. Koristite logiku. To radimo instinktivno, i to nije problem. Ali, zakoni logike su ukorenjeni u karakteru i prirodi Boga. Shvatate li to? Ljudi ne razmišljaju o tome, ali to je tačno. Ako su dve izjave protivrečne, zašto ne mogu obe da budu tačne? Zato što Bog ne poriče sebe, kao što kaže Biblija. Bog je samodosledan, i zbog toga će istina, koja proističe iz Božje prirode, uvek biti samodosledna. Tako imamo zakon o neprotivrečnosti. Znamo da će uvek da bude tako zato što se Bog ne menja. Znamo da se taj zakon primenjuje svuda zato što je Bog sveprisutan. Vidite, zakoni logike odražavaju način na koji Bog misli, i na koji mi moramo da mislimo ako hoćemo da saznamo istinu i ako hoćemo da imamo znanje. Dakle, zakoni logike imaju smisla. Imamo standard za ispravno zaključivanje, a taj standard je Bog. Zašto bi u evolucionističkom svemiru postojao standard

ispravnog zaključivanja? Ko odlučuje šta bi to bilo? Zašto bi uopšte postojali zakoni ako nema Zakonodavca? Posebno zakoni logike. Zašto bi oni imali osobine koje imaju, kao što je nepromenljivost u vremenu i prostoru, u slučajnom svemiru? To želim da znam.

Uniformnost u prirodi. Ne treba da se meša sa uniformizmom. Uniformizam je verovanje da su sve stope i uslovi uvek bili isti. Večeras smo videli dokaze da nije tako. Uniformnost je ideja da postoji osnovni poredak u prirodi, koji možemo da nazovemo prirodnim zakonima ili naučnim zakonima. Zašto bi postojali prirodni zakoni u slučajnom svemiru? To želim da znam. Zašto bi oni ostali isti? Zašto bi se primenjivali sve vreme? Zašto su često opisani finim, kratkim jednačinama kao što je $E=mc^2$? To je baš zgodno, zar ne? Kao da je dizajnirano da ga razume ljudski um. To ima smisla u hrišćanskom pogledu na svet. Zato što Bog drži svemir rečju svoje sile. On to radi na dosledan način tako da možemo da razumemo. Ako je svemir samo slučajnost, onda ne postoji razlog zbog koga bi nauka uopšte bila moguća. Zato što ne postoji osnova za prirodne zakone, a to je ono što nauka pokušava da otkrije.

Apsolutna moralnost. Iskoristiću najviše vremena na to, zato što mislim da se najlakše razume. O zakonima logike ljudi ni ne razmišljaju naročito. Ili o tome zašto je nauka moguća. Većina ljudi o tome nije naročito razmišljala. Ali većina ljudi je razmišljalo tome šta je dobro, a šta loše. Neki ljudi imaju veoma čvrsto mišljenje o tome šta je dobro, a šta loše. To je sjajan način da se započne razmišljanje o tome šta je moguće. Suština je da dobro i loše imaju smisla samo u hrišćanskom pogledu na svet. Zato što mi imamo Zakonodavca koji nam kaže šta je dobro, a šta loše. Bog će da nas pozove na odgovornost za naša dela, tako da imam vrlo dobar razlog da se ponašam na određen način. Bog nam se objavio u tekstu Pisma. Zato On mora da bude hrišćanski Bog, a ne samo neki od starih bogova. To je Bog koji se objavio, koji nas je stvorio po svom obličju, koji će nas pozvati na odgovornost za naša dela – to je hrišćanski Bog. Ali, ako smo mi samo preuređena žabokrečina, zašto bismo imali apsolutnu moralnost? To šta jedna hemikalija radi drugoj je moralno nebitno.

Nije suština u tome da evolucionisti ne veruju u ove stvari. Suština je u tome da oni veruju, ali da nemaju osnova za njih u svom pogledu na svet. Moj ateistički prijatelj kaže: „Ne moraš da budeš hrišćanin da bi koristio zakone logike. Ja verujem u zakone logike.“ Moj odgovor glasi: „Ali, ne bi trebalo sa svojim pogledom na svet. Nemaš razloga da veruješ u zakone logike sa svojim pogledom na svet. Nemaš nikakvo opravdanje. Ne možeš da računaš na njih ili njihove osobine.“ – „Svi znamo da protivrečnosti ne mogu da budu tačne.“ – „Zašto, prema tvom pogledu na svet? Ja imam razlog, zato što Bog ne poriče samog sebe. Šta je tvoje objašnjenje za to?“ On kaže: „Nikad nisam video tačnu protivrečnost.“ Ja kažem: „Nisam ni ja nikad video Australiju, ali moji prijatelji me uveravaju da ona postoji. To što nešto nisi video, ne znači da nije moguće.“ Samo hrišćanin može da kaže: „Protivrečnosti su uvek nemoguće zbog prirode Boga.“ Ateista stoji na toj istini, ali sa svojim pogledom na svet on ne može na to da računa. On stoji na ovom pogledu na svet, na kome može da računa na to. Ili, nauka. Zašto bi nauka bila moguća u slučajnom svemiru koji se menja? On kaže: „Postoji dobro i loše.“ Ja kažem: „Da, ali ko to određuje prema tvom pogledu na svet? Kako objašnjavaš dobro i loše? Šta to uopšte znači prema tvom pogledu na svet?“

Ljudi često biraju poglede na svet kao što biraju kola. Šta ti se više sviđa, plava boja ili plamena, izaberi. Da li ti se više sviđa biblijski pogled na svet ili sekularni? U stvarnosti, kada pažljivo istražimo poglede na svet, videćemo da biblijski ima smisla. Kada ga otvorimo, on može nekud da ide, može da dovede do znanja, on je samodоследan i funkcioniše. Kada pažljivo istražimo sekularni pogled na svet, on ne može da funkcioniše. Ne može da dovede do znanja. To je prazna filozofija. To nije filozofija koja vodi do znanja. Način na koji to otkrivete naziva se unutrašnja kritika. Procenjujete pogled na svet prema uslovima koje on sam postavlja.

Na primer, relativizam. Upoznati ste sa tom idejom da je sve relativno, da ne postoje apsoluti i da su sve stvari relativne. Naravno, relativistu želite da pitate: „Da li si apsolutno siguran?“ Tvrdnja da ne postoje apsoluti jeste apsolutna tvrdnja. Ako je tačna, onda je pogrešna, i zato je pogrešna. Zaista je lako osporiti relativizam. Strogi empirizam. Mnogi evolucionisti su strogi empiristi, iznenađujuće mnogo njih, ali nisu svi. To je njihova filozofija. Oni kažu: „Sve tvrdnje se dokazuju empirijskim istraživanjem.“ Ako hoćete nešto da saznate, napravite eksperiment i posmatrajte sopstvenim očima i tome slično. Tako znamo šta je tačno. Posmatranje je ključ. Ja, naravno, verujem da neke tvrdnje mogu da se dokažu na taj način, ali ne sve. Oni kažu: „Ne možeš ništa da priznaš

za autoritet, ne možeš da veruješ Bibliji pošto ne možeš da vidiš Boga, ne možeš da ga dodirneš itd, tako da ne treba da veruješ u Njega.“ Ovo je zanimljivo, zato što se sve tvrdnje dokazuju empirijskim istraživanjem, a ta rečenica sama predstavlja tvrdnju. Ja ću da pitam: „Kako znaš da je ta izjava tačna? Da li si je dokazao empirijskim istraživanjem? Da li si empirijski istražio sve tvrdnje?“ Uzgred, ne možete da posmatrate tvrdnje, one su konceptualne, ne možete da ih vidite. Čak i kada biste mogli, ne biste mogli sve da ih vidite. Dakle, kako on zna da je to tačno? Ako kaže: „Ne znam da li je tačna“, onda nemam razloga da u nju verujem. Ako je dokaže na neki drugi način, onda je ona pogrešna. Ona sama sebe opovrgava na osnovu sopstvenih postavki. Ne možete posmatranjem da dokažete tvrdnju da se sve tvrdnje dokazuju posmatranjem. To nije moguće. Sekularni pogled na svet, bilo koji pogled na svet osim hrišćanskog, raznosi sam sebe na osnovu sopstvenih postavki. Sve što treba da uradite je da pritisnete nevernika da bude dosledan u onome za šta kaže da veruje. On će da zaokruži nazad i sam sebe da raznese, zato što samo strah Gospodnji vodi ka znanju. Sve se svodi na to.

Može da se učini da smo u ćorsokaku. Zato što ja stojim na svojim biblijskim pretpostavkama, a moj sekularni kolega stoji na svojim sekularnim pretpostavkama. Čini se da ne možemo ništa da postignemo, nema neutralnog terena. Ne možemo jedan drugog da gađamo dokazima. Ali, otkrili smo da sekularne pretpostavke ne mogu da potkrepe pogled na svet. One su nedosledne. One ne omogućavaju nauku, logiku ili moralnost ili mnoge druge stvari kao što je pouzdanost čula. Ovo Biblija uči, Isusove reči su da morate da gradite kuću na čvrstom tlu, a sve drugo je živi pesak. Ako se pesak rasturi, onda nevernik ima problem. On ne može da stoji na sopstvenom pogledu na svet. Šta će on da uradi? Staće na hrišćanski pogled na svet. Da, nevernici zaista stoje na hrišćanskim pretpostavkama, zato što moraju. Ne bi mogli da opstanu u ovom svemiru bez poštovanja Božjih zakona logike, bez priznanja Njegove uniformnosti i, samim tim, zakona prirode koje uočavamo, bez priznanja neke vrste objektivne moralnosti. On stoji na hrišćanskim principima, on krade od našeg pogleda na svet. On krade hrišćanske pretpostavke. Nevernici su kleptomani u vezi sa pretpostavkama. Oni kompulzivno kradu od hrišćanskog pogleda na svet. Ne mogu da se uzdrže od toga. Oni to moraju da rade, zato što moraju da žive u Božjem svemiru. Možeš da poričeš da si stvoren po Božjem obličju, ali ne možeš da pobegneš od toga da si stvoren po Božjem obličju. Sve se svodi na to. Ja ću da ukažem na tu nedoslednost: „Stojiš na hrišćanskom tlu.“ On kaže: „Ne stojim. Zakoni logike ne pripadaju hrišćanskom pogledu na svet. To nije hrišćanska pretpostavka.“ Ali, u stvari, jeste. On ne može na nju da računa u svom pogledu na svet. Sve što ću da radim je ukazivanje na nedoslednost. Neću da pokušavam da ga spasim. Ne mogu to da učinim, samo Isus može. Ja ću samo da ukažem na nedoslednost: „Vidi, prijatelju, nalaziš se na Božjem imanju. Ili ćeš da budeš spašen ili prestani da provaljuješ.“ Sve se svodi na to. „Molićemo se da budeš spašen, ali to je između tebe i Boga. Ja samo ukazujem na nedoslednost.“

Rasprava o biblijskom stvaranju mnogo liči na raspravu o postojanju vazduha. Možete li da zamislite da se ljudi raspravljaju oko toga da li postoji vazduh? Šta bi rekao neko ko negira vazduh na sve izložene argumente? – „Ne postoji vazduh.“ A, sve vreme udiše vazduh i očekuje od nas da čujemo njegove argumente, koji se prenose kao zvuk kroz vazduh. Neko ko negira vazduh mora da koristi vazduh da bi iznosio argumente protiv vazduha. Činjenica da on uopšte može da iznese argument dokazuje da on greši. Isto je i sa kritičarem Biblije. Kritičar Biblije mora da koristi biblijske pretpostavke da bi napadao Bibliju. Činjenica da on može da iznese argument dokazuje da je njegov argument pogrešan. Nije li to zanimljivo? Naravno, ljudi mogu da pokušaju da uzvrate: „Čekaj malo, ne treba mi Biblija da bih koristio logiku itd.“ Pa, ako Biblija nije tačna, onda logika nema smisla. To je kao kada bi neko rekao: „Čekaj, malo! Kažeš mi da vazduh mora da postoji i da mi je potreban za disanje. To nije tačno, jer ja ne verujem u vazduh, a mogu sasvim dobro da dišem.“ Je l' da? „Ne, i dalje ti je potreban vazduh za disanje. Ne kažem da moraš da ispovedaš veru u vazduh da bi disao, ali zaista ti je potreban vazduh da bi disao.“

Ne kažem da morate da ispovedate veru u Bibliju da biste imali znanje, ali Biblija mora da bude tačna da biste imali znanje. On stoji na hrišćanskom pogledu na svet, i koristi hrišćanske pretpostavke da bi napadao hrišćanstvo. Ali, to neće da mu koristi. Ako bude uspešan u napadu na hrišćanstvo, onda neće imati pretpostavke koje mu trebaju da bi se bavio naukom, logikom, moralnošću itd.

Hajde da se fokusiramo samo na jednu od ovih stvari – moralnost. Ona ima smisla: Ako nas je Bog stvorio, On ima pravo da određuje pravila. Ali, ako nas Bog nije stvorio, ako ste samo preuređena žabokrečina, zašto ne biste izmislili svoja pravila? Neki ljudi misle da je to tačno, da je moral relativan. Ali, oni ne mogu da žive na taj način. Ako uperim pištolj i kažem: „Zašto da ne povučem obarač? Hajde, ulepšaj mi dan.“ Ako on kaže: „Ne možeš to da uradiš, zato što postoji apsolutni moralni zakon“, ulepšao mi je dan, dokazao je moju tvrdnju. Ako kaže: „Ne mogu da ti dam razlog“, onda ja povučem obarač i tako pobedim u raspravi. Kako god. I onako ne postoje zakoni logike u evolucionističkom pogledu na svet, i zato nema razloga zašto ne biste pobedili u raspravi tako što biste ubili protivnika. Ja to ne bih radio, zato što imam hrišćanski pogled na svet. Suština je u tome da on ne može da mi pruži protivargument. Kako razlikuješ dobro i loše? Bez biblijskog Boga, moralnost može da bude samo relativna, ali ljudi ne mogu tako da žive, jednostavno ne mogu.

Šta su mogući odgovori? „Nije ti potrebna Biblija da objasniš moralnost. Dobro je ono što najviše donosi sreću većini ljudi.“ Moje pitanje glasi: „Zašto? Ako su ljudi samo preuređena žabokrečina, zašto bih ja vodio računa o njihovoj sreći?“ To je samo hemijska reakcija u njihovoj glavi, zar ne? Ne zanima me hemija. Neću da priđem sodi bikarboni i da pitam: „Da li si srećna? Hoću da budem siguran da si srećna.“ To je hemija, zar ne? To nema smisla. Čak i ovde on pozajmljuje od hrišćanskog pogleda na svet. On kaže: „Nije ti potrebna Biblija da bi razlikovao dobro i loše. Samo radi drugima ono što bi hteo da oni rade tebi.“ Mislim da sam ovo negde već čuo. On pozajmljuje od hrišćanskog pogleda na svet. Da, trebalo bi da vodimo računa o sreći drugih, zato što su oni stvoreni po Božjem obličju. Ali, čak i ovo ima smisla samo u hrišćanskom pogledu na svet. On ne može da računa na to. Neko mi je rekao: „Moralni zakon je samo hemija u mozgu.“ Rekao sam mu: „Zašto bih ga sledio? To je samo hemija. U mom želucu postoji hemija. Možda bi trebalo da koristim varenje da bih razlikovao dobro i loše.“ Je l' da? To nema nikakvog smisla. Neko kaže: „Moralni zakoni su pravila usvojena radi dobrobiti društva. Potrebni su nam zakoni u društvu, inače bi ljudi išli unaokolo i ponašali se kao...“ – „Šta hoćeš da kažeš, kao životinje? Zar nismo upravo to prema evolucionističkom pogledu na svet? Ko odlučuje šta je dobrobit društva? Hitler je imao neke ideje o tome.“ Mislim da se ne bismo raspravljali oko toga da li je dobro to što je on uradio. Ne, uopšte.

Vidite, to ne možete da branite bez biblijskog standarda. Zamislite evolucionistu koji je užasnut kada vidi brutalno ubistvo na televiziji i kaže: „Ne mogu da verujem da je taj čovek ubio tu devojčicu. To je užasno.“ Drago mi je da je uznemiren, ali suština je da prema njegovom pogledu na svet to nema smisla. Zašto bi bio gnevan? Prema njegovom pogledu na svet, to samo jedna hemijska slučajnost napada drugu hemijsku slučajnost. Pa šta? Kada napravite reakciju sode bikarbone i sirća, ona peni. Da li se gnevite na nju i kažete: „Nevaljala sodo, nije trebalo to da radiš.“ To je samo hemija. Mi smo samo životinje. To što jedna životinja radi drugoj je moralno nebitno. Lav ubije antilopu, a ne stavite lava u zatvor: „Bolje bi ti bilo da razmisliš o tome šta si uradio.“ Životinje rade to što rade. Vidite, stajanje na hrišćanskom pogledu na svet i napadanje hrišćanskog pogleda na svet korišćenjem hrišćanskih principa nema smisla.

Kako da ovo delotvorno koristite? Koristite strategiju „Ne odgovaraj, pa odgovori“. Veoma delotvorno. Ovo je sjajan način da branite hrišćansku veru. Pravo iz Pisma, Priče 26:4: „Ne odgovaraj ludom po njegovoj ludosti, da ne budeš kao i on.“ Biblija se ne bavi lepljenjem etiketa i ne kaže: „Ti si moron“, kada koristi reč „lud“. Biblija koristi tu reč da opiše nekog ko je ograničen, nekog ko je možda veoma inteligentan, ali odbija da koristi um na način koji je Bog predvideo, i ograničen je na smešan pogled na svet. Biblija ovde kaže da mi ne bi trebalo da prihvatimo pretpostavke nevernika, inače ćemo da budemo isti kao i on. Neko vam dođe i kaže: „Hajde da izostavimo Bibliju iz rasprave, zato što ja ne verujem u Bibliju. Možemo da pričamo o poreklu, ali da se držimo nauke.“ Da li treba da se složimo sa tim uslovima? Ne, jer ako se složimo, bićemo kao on. Ništa nećemo postići. Odustajemo od Biblije koju pokušavamo da branimo. Ne bi trebalo to da radimo. Ne bi trebalo da prihvatamo pretpostavke nevernika, jer ćemo obojica biti ljudi. Sledeći stih Priča kaže: „Odgovori ludom prema ludosti njegovoj da ne bude mudar u svojim očima.“ Može da izgleda kao protivrečnost na prvi pogled. Ali, nije, zato što je smisao drugačiji. S jedne strane, mi ne bi trebalo da prihvatamo pretpostavke nevernika. S druge strane, trebalo bi da mu pokažemo kuda je krenuo da ne bi bio mudar u svojim očima. Mi ćemo privremeno da koristimo njegov standard da bismo pokazali koliko je glupo da se tako radi.

Neko vam kaže: „Ne postoje apsoluti. Možeš da se raspravljaš sa mnom, ali ne možeš da koristiš nijednu apsolutnu izjavu, zato što ne postoje apsoluti.“ Ja neću da prihvatim taj standard zato što ću onda da budem kao i on. Reći ću: „Ne, ne slažem se sa tvojim standardom. Ali, hipotetički, kada ne bi postojali apsoluti, ne bi mogao da kažeš da ne postoje apsoluti.“ Neka se ogleda u svojoj filozofiji tako da može da vidi koliko je ona besmislena. On više ne može da bude mudar u sopstvenim očima, jer sada kaže: „Da, koristio sam apsolutnu izjavu da bih rekao da ne postoje apsolutne izjave. To nema smisla.“

Daću vam jedan smešan primer, a onda i jedan stvaran. Neko kaže: „Ne verujem u reči. Dokaži mi stvaranje, ali ne možeš da koristiš reči, jer ja ne verujem u reči.“ A, vi kažete: „Ako ne veruješ u reči, izgleda da ne mogu da ih koristim. Koristiću pantomimu ili tako nešto.“ Ne, ne. Prvo ide deo „Ne odgovaraj“. Reći ćete: „Ne prihvatam tvoje uverenje da reči ne postoje, odbijam tvoj standard.“ Onda dolazi deo „Odgovori“: „Hipotetički, kada reči ne bi postojale, svakako ne bi mogao da izneseš argument. Činjenica da možeš da izneseš svoje stanovište pokazuje da je ono pogrešno. Ti koristiš reči da bi mi rekao da ne veruješ u reči.“ Neka se ogleda u svojoj filozofiji tako da može da vidi njenu besmislenost. Moćna stvar. Šta će on sad da kaže? Ako ništa ne kaže, moja tvrdnja ostaje neopovrgnuta. Ako kaže bilo šta, dokazuje moju tvrdnju da reči postoje. To je sjajan metod rasprave. Zato ga je Bog stavio u Pismo radi naše dobrobiti. Nikada nemojte da oblačite odelo i nikada ne prihvatajte pretpostavke nevernika, ali mu pokažite njihov odraz da može da vidi njihovu besmislenost i pokažite kako one same sebe uništavaju.

Evo nekoliko stvarnih primera. Neko kaže: „Ja verujem u naturalizam. Samo priroda postoji. Ne postoje čuda. Pokaži mi logički kako Zemlja može da bude stara 6.000 godina.“ Nećete odmah početi sa stvarima poput C-14 i slično. Mislim da su to sve dobri dokazi. Možete da pomenete neke od njih. Ali, na početku bi trebalo da primenite strategiju „Ne odgovaraj, pa odgovori“. Recite: „Pre svega, ne prihvatam tvoju veru u naturalizam. Odbijam tvoj standard. Ne prihvatam naturalizam, a prihvatam postojanje natprirodnog domena. Ali, hipotetički, kada bi naturalizam bio tačan, ne bi mogao da dokažeš bilo šta, pošto ne bi postojali zakoni logike.“ Naturalista kaže da se sve što postoji sastoji od atoma. Ali, zakoni logike nisu napravljeni od atoma. Oni ne mogu da postoje u naturalističkom pogledu na svet. On pokušava da koristi nešto što nije moguće u njegovom pogledu na svet, da bi branio taj pogled na svet. To ne radi.

Neko kaže: „Ne možeš Bibliju da shvataš ozbiljno, zato što je puna protivrečnosti.“ Čuli ste da ljudi to kažu. Umesto da se zapetljate u detalje... Možete da odgovorite na neke i to je u redu. Ali, na kraju, treba da se vratite i kažete: „Pre svega, ne prihvatam tvoju tvrdnju da u Bibliji ima protivrečnosti. Ja je smatram za nepogrešivu Božju reč, ona nema grešaka, a svakako nema protivrečnosti.“ Ali, evo pitanja o kome ljudi obično ne razmišljaju: „Hipotetički, zašto bi to bilo pogrešno?“ – „Pa, svi znaju da su protivrečnosti pogrešne.“ – „Ne, gospodine, ja kao hrišćanin znam da je to pogrešno, zato što je suprotno Božjoj prirodi. Kako ti znaš da su protivrečnosti uvek pogrešne?“ Oni ne znaju kako da odgovore na to. Glava će da im eksplodira kada ih to pitate. On kaže: „Nikad nisam video tačnu protivrečnost.“ – „Nisam ni ja video Australiju. Nisam video mnogo toga, ali to ne znači da je nemoguće.“

Pogledajte ovaj: „Pogrešno je učiti kreacionizam u školi. Vi lažete decu.“ Ne odgovarajte, pa odgovorite: „Pre svega, ne prihvatam tvoju tvrdnju da je predavanje kreacionizma – laganje. Kreacionizam je tačan. Imam neke knjige o toj temi i biće mi drago da ti ih pokažem. Nauka je u skladu sa njim, nauka ga potvrđuje.“ Onda odgovorite: „Ali, hipotetički, zašto bi bilo pogrešno lagati decu, prema tvom pogledu na svet? Deca predstavljaju samo hemijske slučajnosti, zar ne? Zašto se brineš ako neko laže hemijske slučajnosti, posebno ako to doprinosi njegovoj sposobnosti opstanka? Zašto bi to bilo pogrešno?“ – „Ali, svi znaju da je pogrešno!“ – „Ja znam da je pogrešno, kao hrišćanin. Bog mi kaže da ne lažem, to je protivno Njegovoj prirodi. Kako ti možeš da računaš na tu činjenicu? Drago mi je da misliš da je laganje pogrešno, ali suština je da u tvom evolucionističkom pogledu na svet ne možeš da računaš na tu činjenicu. Ti kradeš od mog pogleda svet. Nađi sebi pogled na svet.“

On kaže: „Hrišćanski Bog nije dobar. On kolje nevinu decu. Pogledaj Boga iz Starog Zaveta koji istrebljuje sve one ljude. Nevina deca!“ Fokusiraćemo se na nekoliko reči: „dobar“, „nevin“. Ova osoba pokušava da iznese argumente sa stanovišta apsolutne moralnosti, koja ne postoji bez

hrišćanskog pogleda na svet. Recite: „Pre svega, ne prihvatam tvoj standard da Bog nije dobar. Imaš standard koji ne razumem. Reći da Bog nije dobar je isto kada bi se reklo da doktor Lajl nije doktorlajlovski. Bog je dobar sam po sebi, jer On je definicija dobrog. Bog je dobar u standardu dobrote. Ali hipotetički, kako bez Boga možeš da odrediš šta je dobro i ko je nevin? Reći koje si koristio nemaju smisla u tvom pogledu na svet.“

To je sjajan način da branite svoju veru. Veoma je moćan, ako ga savladate. Nije potrebno mnogo da se savlada ovaj metod, ljudi. Ako vam je ovo novo, ako ranije niste ovako razmišljali, može da vam se učini teško. Ali, nije. Ja sam mogao ovome da naučim tinejdžere za jednu sedmicu, i oni bi shvatili do kraja sedmice. Mogu da se raspravljaju sa bilo kim. Zato što se raspravljaju iz Pisma. To je pravi način: Stojte na Božjoj reči, i ukažite da i nevernik takođe mora da stoji na Božjoj reči da bi bilo šta imalo smisla. Kada ovo shvatite, možete da se složite sa apostolom Pavlom (1. Korinćanima 1:20): „Gde su mudraci ovoga sveta? Gde su književnici? Gde su oni što vole rasprave? Zar Bog nije mudrost sveta pretvorio u ludost?“ Zaista, jeste. Prva Petrova 3:15: „Neka Gospod bude svet u vašem srcu.“ Pogledajte kako sve istine od Njega zavise. Tada ćete biti spremni „uvek da iznesete odbranu i da odgovorite svakom ko od vas traži obrazloženje nade koja je u vama, sa krotošću i strahom, blagošću i poštovanjem.“

Ponavljam, ovo možda neće ubediti ljude da postanu hrišćani, ali to nije naš posao. To je nadležnost Svetog Duha. Kao što je doktor Bansen naglasio: „Nije naš posao da otvorimo srca ljudi. To radi Sveti Duh. Naš posao je da im zatvorimo usta.“ Ovaj metod upravo to radi, i to veoma delotvorno kako postajete sve bolji u tome, a nije potrebno mnogo vremena za to, uopšte nije. Kako postajete bolji u ovome, moći ćete da isekate svoje protivnike. Još važnije je da zapamtite, sa krotošću i strahom, blagošću i poštovanjem, zato što su i kritičari stvoreni po Božjem obličju, iako to poriču. Trebalo bi da se setimo da smo svi mi bili ludi u nekom trenutku, i samo zbog Božje milosti to nismo danas. Trebalo bi od početka da stojimo na Božjoj reči. To je ključ odbrane hrišćanske vere: Stojte na Božjoj reči, ukažite da nevernik takođe mora da stoji na Božjoj reči da bi mu bilo šta imalo smisla. Veoma moćan apologetski metod.

Detalji su navedeni u mojoj knjizi „Konačni dokaz stvaranja“, koja sadrži više detalja o ovim stvarima, objašnjenja i slike, koje pomažu da se ilustruju ove istine. Veoma je moćno, i ne traje dugo. Zaista možete da naučite za jednu sedmicu. Naravno, potreban je ceo život da se usavrši, ali zato ja volim da nastavljam sa razmišljanjem o ovim stvarima. Ovo je pristup koji je Isus koristio tokom svoje zemaljske službe. Zato je On uspevao da svaki argument okrene naglavačke, a kritičari nisu mogli s njim da se raspravljaju. Isus nije bio osoba sa kojom biste želeli da se raspravljate.

Proverite na internetu icr.org, odeljak za učenike: youroriginsmatter.com.

Mnogo vam hvala.

Biću napolju za nekoliko minuta.